

בני דון יחייא • ט"ו באב

הרי את מחודשת לי

חיים אחרי המילים המרגשות מתחת לחופה, "הרי את מקודשת לי", לומר מפעם לפעם: "הרי את מחודשת לי". אולי יעזור אם אנשים יעצמו עיניים למחצה אחרי החופה ואם יזכרו שכ"דאי לוותר במקום לבתה.

ישנה פצצה מתקתקת ביחסים בין המינים. הידיעה שהיא קיימת, ושניתן לחיות איתה, היא אחד התנאים לדו-קיום ללא דו-קרב. זה התחיל באדם וחווה. לזוג הראשון לא הייתה בעיה לחיות בשלום בית מתוק: היא לא הייתה צריכה לשמוע איך אמא שלו מבשלת, והוא לא היה צריך לשמוע על כל החברים שלה בעבר. ובכל זאת, הם לא גמרו לפתוח את מתנות החתונה, ומה לא נפל עליהם: נחש מבטיח ומדיח, התפוח שבהסת"ר ירוק יותר, וריבוננו – במלוא הרונו. יש משהו בסיסי בקשר איש-אישה המצית אש.

ט"ו באב הוא יום האהבה. כדי שכל יום יהיה כמו ט"ו באב, ולא כתשעה באב, המשימה היום-יומית בנישואין היא לשמר את אש האהבה, וכשהלהבות נחלשות – האתגר הוא להפיח בהן רוח כדי לחזור למעלות של הימים ההם, כי – כדבריו של שלמה המלך בשיר השירים – "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה". זהו שיר המעלות האמיתי של הזוגיות הבוגרת.

זה לא קל. אהבת נצח, זו שצעירים מבטיחים אחד לשני בעיניים נוצצות, היא לא פעם השנתיים-שלוש המרגשות ביותר בחיים. כן, יש אהבת נצח הנשמרת במלוא רעננותה: זו של אלה המתאהבים בעצמם, ובמבט ראשון, ונשארים נאמנים לאהבה הזאת. אבל להרגיש כך כלפי בן הזוג הרבה יותר קשה. איך בכל זאת מרעננים זוגות מיוגעי נישואין? אין כלל ברזל אחד שאפשר להמליץ עליו, אבל קדמונינו כבר חיזו "לו על כך: מה ששנא עליך – אל תעשה לחברך". ■

עו"ד בני דון-יחייא, מומחה לדיני משפחה, מעלה מופע הומוריסטי שבו הוא מדבר על אהבה

האם מגיפת הגירושין מעידה שמוסד הנישואין פשט את הרגל? אני נשאל פעמים רבות את השאלה הזאת, ותשובתי מפתיעה לא פעם את השואלים: שיעור הגירושין הגדל הוא הוכחה להצלחתו של מוסד הנישואין. למה? משום שאנשים רוצים זוגיות וזקוקים לזוגיות, אבל יותר ויותר אינם מוכנים להתפשר עם נישואין שהתרוקנו. רבים מואסים בקשר של שקר ומתגרשים בתקווה לחזור לטעם של פעם.

ישנה פצצה מתקתקת ביחסים בין המינים. הידיעה שהיא קיימת, ושניתן לחיות איתה, היא אחד התנאים לדו-קיום ללא דו-קרב

התא הזוגי שרד לאורך כל ההיסטוריה, והעולם ימשיך להיות בנוי כמו תיבת נח: זוגות זוגות. נכון, התיבה הזאת מייטלטלת כיום על מים סוערים מתמיה, ויותר נוסעים יקפצו מתיבה לתיבה ומאהבה לאהבה. חלקם יפלו למים ויטבעו, חלקם יצאו ויתבעו. אבל הרוב ירצה להיות שוב במצב של "טובים השניים". אי אפשר להתווכח: זהו מוסד מנצח. העולם מצביע יום בטבעת בעד התא הזוגי העתיק הזה, שכאשר הוא מצליח – הוא מספק לשותפיו את כל מה שבני אדם צריכים.

אנשים מתחתנים כי זה טבעי ואנושי, כי הכל מתחיל כל כך יפה, רומנטי, אפוף הבטחות לאהבת עד. ובהרבה מקרים – כאשר בני הזוג ניחנים בתבונת הראש ובחוכמת הלב – זה נמשך כך. אבל לפעמים קורה משהו בדרך. אולי כאשר שוכ-